

نزای: (اللهم إني أعوذ بك من البرص، والجنون، والجذام، (وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ)

له نهسی کوری مالیکه وه -رهزای خویان لیبت- که پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- دهیفرموو: «اللهم إني أعوذ بك من البرص، والجنون، والجذام، وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ»، واته: «خودایه، په نات پیده گرم له به له کی، وشتیت». «بوون، وگولی، وله هه موو نه خویشیه زیانبه خشه کان

[صحيحه] [نه سائی گپراوبه تیه وه - ئینوداود گپراوبه تیه وه - نه حمده گپراوبه تیه وه]

له فهرمووده که دا: پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- په نا به خوی گوره ده گرت له چند نه خویشیه کی دیاریکراو، وئهمیش مه ترسی ئه م نه خویشیانه وشوپنه واری خراییان دهرده خات، وپاشان داوای سه لامهت بوونی کرد له زیان وخرایه ی هه موو نه خویشیه کان، ئه م فهرمووده یه: تایه تکردن وگشتگیرکردنی تیدایه، فهرمووی: (اللهم إني أعوذ بك من البرص، واته: خودایه، په نات پیده گرم له به له کی): وئهمیش نه خویشیه که وه کو په له ی سپی له سهر پیست دهرده که وپت، ده بیته هوی دوربوونه وه ی مرؤفه کان له که سی توشبوو، وده بیته هوی ئه وه ی مرؤف توشی گۆشه گبری بیت، وله وه یه بیته هوی توره بوون وناپره زای برین به رامبر قهزا وقه دهر، په نا به خودا، بیگومان ئه مه تاقیکردنه وه یه وپیوسته مرؤف ئارام بگرت. (والجنون، واته: له شیت بوون): ئه میش بریتیه له له ده ستدانی ئه قل، بوونی ئه قل هۆکاره بو ئه وه ی مرؤف شیوا بیت بو ئه نجامدانی واجب وئرکه ئاینیه کان وبه هوی ئه قل وه مرؤف خودا ده په رستیت، وپیر ده کاته وه له بوونه وه ره کان ودروستکراوه کانی خوی گوره -سبحانه وتعالی-، له ده ستدانی ئه قل واته له ده ستدانی ئه م مرؤفه. (والجذام، واته: له گولی): که ئه میش نه خویشیه که که ئه ندامه کان ده خورین وه هتا ده که ون یان نامین -په نا به خودا- (وسیئ الأسقام، واته: وله هه موو نه خویشیه زیانبه خشه کان): واته نه خویشیه خراب وزیانبه خشه کان، ئه میش ئه م نه خویشیانه یه که نیشانه ی بئ توانیین وکه سی توشبوو وا هه سته کات زوره ی خه لکی لئی دورده که ونه وه وه کو نه خویشیه گوپزه ره وه کان وکوپری وشهل بوون وشپریه نجه وجگه له مانه، وئهم نه خویشیانه پیوستی به خه رچی دارایی زوره هیه، وپیوستی به سهر وئارامگرتنیکی زوره هیه وتنه ا ئه وانه ده توانن ئارام بگرن له سهر ئه م نه خویشیانه که خوی گوره سهر وئارامی پی به خشیون ودلیانی به هیز کردوه به رامبر ئه م تاقیکردنه وانه که بیگومان هه مووی هۆکاری خپرن بو به نده. ولپرده نیشانه ی مه زنی ئه م ئاینه دهرده که وپت که گرنگی ده دات به پاراستنی ئاینی مسولمان وههروه ها گرنگی به پاراستنی لاشه ی مسولمان ده دات جا له پرنگای نزا وپارانه وه وقورئان خوتندن وهۆکاره شه رعیه کان بیت یان له پرنگای به کارهینانی دهرمان وچاره سهره پرنگاپندراوه کان بیت، وپیوسته مسولمان هۆکاره شه رعیه کان وه کو نزا وقورئان خوتندن وهۆکاره شه رعیه کان بگرتته بهر بو چاره سهرکردن، وله هه مان کاتدا به کارهینانی هۆکاره ماده کانیش بگرتته بهر وه کو به کارهینانی دهرمان وچاره سهره کان وئهمیش هیچ پیچه وانه ی ته وه کول وپشت به ستن نیه به خوی گوره به لکو به کارهینانی هۆکاره کان پاش پشت به ستن (ته وه کول) وداوای کردن له خوی گوره یه کیکه له خاله داواکراوه کان بو لبردنی ناخویشی و نه خویشیه کان له شه ریعته ی ئیسلامدا

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

